

τῆς σπονδυλικῆς στήλης (1896). Τῷ 1896 μετακληθεὶς ἐγένετο τακτικὸς βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Greifswald ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Helferich, τὸ δ' ἐπόμενον ἔτος ὑφηγητῆς. Μετὰ ταῦτα (1899) παρηκολούθησε τὸν καθηγητὴν Helferich εἰς Kiel, ἔνθα ἐδίδαξεν ὡς ὑφηγητῆς (1900). Τὸν Αὐγούστον τοῦ 1902 ἀπερχόμενος ἐκεῖθεν ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς, καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς», παρ' ᾧ διέμεινε μέχρι τοῦ 1914. Τῷ 1911 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας, τὸν δ' Αὐγούστον τοῦ 1922 τῆς Χειρουργικῆς κλινικῆς. Τῷ 1926 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας τῶν φυσιοδιφῶν ἐν Halle, τῷ δὲ 1932 μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἐγένετο ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Heidelberg ἐπὶ 550ετηρῆδι τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, κατ' Ὀκτώβριον δὲ τοῦ 1936 ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Μονάχου.

Ἐδημοσίευσε πλείστας ἐργασίας Ἑλληνιστὶ καὶ Γερμανιστὶ (περὶ τὰς 200). Ἐπιστημονικῶς ἀπασχόλησαν αὐτὸν ἰδίᾳ ἡ φυματίωσις τῶν ὀστέων καὶ τῶν ἀρθρώσεων, οἱ ἐχινόκοκκοι, αἱ πλαστικαὶ ἐγχειρήσεις καὶ αἱ μεταμοσχεύσεις, ἡ χρησιμοποίησις μετάξης δι' ἀντικατάστασιν τενόντων ἢ μυῶν ἀντὶ ἄλλων, αἱ χειρουργικαὶ παθήσεις τοῦ ἥπατος, τοῦ κρανίου, τὰ πολεμικὰ τραύματα ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ὡς ἀρχιάτρου ἐν τοῖς διαφόροις πολέμοις, ὁ Μαδούρειος πούς, ὃν πρῶτος παρετήρησε μετὰ τοῦ κ. Κατσαρά. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ γενικῇ ναρκώσει ἀκολουθεῖ ἰδίαν μέθοδον (σκοπολαμίνης-μορφίνης) περὶ ἧς ἔγραψε (1911).

Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀναφέρομεν ὀλίγας τινὰς ἐκ τῶν νεωτέρων :

- 1) Περὶ ἰδιοπαθοῦς γαγγραινῆς τοῦ ἐντέρου κατόπιν ἀγγειακῆς ἀποφράξεως, 1926.
- 2) Über Entstehung und Histologie veralteter intrabdominaler Fistelgänge, 1927.
- 3) Αἰτιολογία καὶ Παθογένεια τῆς ἰνώδους ὀστίτιδος, 1927.
- 4) Ἀπώτερον ἀποτέλεσμα ἐμφυτεύσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως εἰς τὸ σιγμοειδὲς πρὸς θεραπείαν ἐκτεταμένου κυστιοκολπικοῦ συριγγίου, 1930.
- 5) Ein Beitrag zur Osteodystrophia fibrosa localisata, 1930.
- 6) Die chirurgische Behandlung der Echinokokkenkrankheit, 1930 καὶ ἑλληνιστὶ ἐν «Ἑλλην. Ἱατρικῇ», 1930.
- 7) Πτωτικὴ τυφλίτις, 1931 καὶ Γερμανιστὶ Typhlitis ptotica 1931. Καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.
- 8) Typhlitis ptotica. Ergänzende Bemerkungen. München 1931.
- 9) Χρονία σκωληκοειδίτις. Πτωτικὴ τυφλίτις, 1932.
- 10) Ἐνδείξεις συντηρητικῆς καὶ χειρουργικῆς θεραπείας τῆς φυματίωσεως τῶν ἀρθρώσεων 1933.
- 11) Ἐγχειρητικαὶ περιπτώσεις ἀνευρύσματος τοῦ ἐγκεφάλου, 1933.
- 12) Die Behandlung der Lungenechinokokken, Erlangen 1933.
- 13) Il trattamento dei disordini funzionali del colon, Roma 1933.
- 14) Ἀδένωμα παραθυροειδοῦς. Ὄστεοδυστροφία. Ἰνώδης ὀστίτις, 1938.
- 16) Πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον : «Χειρουργικαὶ παθήσεις τῆς πυέλου καὶ τῶν ἄκρων», ἐν τῇ Χειρουργικῇ Κατῆρ - Κόκκαλη, 1934.
- 17) Überblick über Ausführung u. Erfolge der Bassinischen Hernien - Operation in einem Zeitraum von 40 Jahren (1895), Padova 1935.
- 18) Ἐπὶ τῶν ἐνδείξεων τῆς παραθυροειδεκτομῆς 1934.
- 19) Die Echinokokken-Krankheit in Griechenland, April 1936.

